

rület beerdősítését a területkezelők maguk fogják elvégezni. Már az évi üzém-tervezésük is elkészült az 1976—1980. évekre. Reméljük, hogy Szolnok megye többi járásának is hasonló lesz a hozzáállása az esedékesség idején és akkor járásonként kb. újabb 500 ha lesz számításba vehető, s ez újabb 1500 ha-t jelent.

Végösszesen tehát 6310 ha az új erdőtelepítési lehetőség, s így a Vízlépcsőnek „áldozatul esett” erdők helyett jóval többet sikerül „visszaállítani”. A végössze-
ből levonva Heves és Borsod-Abaúj-Zemplén megyébe esően javasolt területeket, tisztán láthatjuk a Szolnok megyei lehetőségeket:

végösszesen	6310 ha
Heves megye 810 ha + BAZ megye 400 ha =	1210 ha
marad Szolnok megyére összesen	5100 ha.

Ez a terület majdnem hogy megegyezik az erdőállomány-fejlesztési tervekben rögzített 4700 ha erdőterülettel. A különbség mindössze 400 ha. Ez a tervezés realitását igazolja.

Reméljük, hogy miután főhatóságunk kiemelt feladatá tette a vízlépcső és hatásterületén az erdősítést, a lehetőségekhez képest megad minden támogatást vállalkozásunk végrehajtásához.

Húszéves az egyetemünk faipari kara

*Hammer József miniszterhelyettes köszönti a jubiláns Faipari Kart
(Fotó EFE, dr. Varga Ferencné felvétele)*

A soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Kara tudományos ülés-
szakkal ünnepelte húszéves fennállását. A faipari mérnökképzés az erdőmérnöki-
sarjadt annak idején — mint valamikor az erdészeti oktatás a bányászatiból. Az
ülésszakon most ismertették a nagyközönséggel a faipari mérnökképzés helyze-
tét, számbavették az elmúlt húsz év alatt elért eredményeket. Ez utóbbiak jelen-
tőségére utalt már az ülés-
szak iránt megnyilvánult nagy érdeklődés.

A mezőgazdasági és élelmiszeripari minisztert a jubileumi ünnepségen *Hammer József* miniszterhelyettes, a könnyűipari minisztert *Vermes István* faipari mérnök — már a Kar neveltje — képviselte. Megjelentek a megyei és helyi párt és tanácsi szervek vezetői, a társadalmi egyesületek elnökei, tudományos intézetek küldöttségei, számos érdeklődő és az egyetemi hallgatók népes serege. De legfeltűnőbb volt a baráti országok testvérintézményeinek szép számú képviselője. Négy küldöttel képviseltette magát a leningrádi Kirov Akadémia és több fős küldöttségek érkeztek a drezdai Műszaki Egyetemről, a varsói Mezőgazdasági Főiskoláról és a zólyomi Erdészeti és Faipari Főiskoláról.

Az élénk nemzetközi érdeklődést teljes mértékben indokolta a külföldi publikációknak az a tekintélyes mennyisége, amiről az egyes tanszékek vezetői beszámoltak, valamint az a szoros együttműködés ami különösen az NDK-val és a szlovákokkal kialakult és kialakulóban van a Szovjetunióval. Erről szintén bővebb ismertetést kaptunk.

Az előlétszakra elhangzott előadások csak rövid bepillantást engedtek a faipari tanszékek kutatómunkájába, annak legújabb eredményeibe, de ezekből is az a benyomás születhetett, hogy sarjajtásunk eredményesen igyekszik eleget tenni feladatának. Az egykori „Fűrésztelepek tervezése” tantárgyból a fafeldolgozás gyors fejlődésének megfelelő hatalmas egyetemi szak terebélyesedett ki és folyik a további fejlődést alapozó kutatás.

Rendkívül megnyugtató volt érezni, hogy a kar szilárd tudatában van sarjeredetének, érvényre juttatja a közös gyökereket. Igyekszik élesíteni és ébren tartani azt a szemléletet, amely szerint a fa a két szakmát szorosan egybekapcsolja. Az erdőznek egy-egy pillantást kell vetnie a fafeldolgozásra, annak érdekeire, a faiparos pedig már az erdei választékban kell keresse a hasznosítás legcélszerűbb módját.

Csak az ilyen átfogó szemlélet hordja magában mindkét szakma közös boldogulását, tesz eleget mindannak, amit tőle a népgazdaság vár. Amíg ez megvan, addig reménykedéssel tekinthetünk egyetemünk egyetemének munkája elé, melyet annyi féltő szeretettel — gyakran aggódással — figyelünk.

J R

Az erdőnek és termékeinek értékelési kérdéseivel foglalkozva F. Paul megállapítja, hogy az erdőgazdasági termelésben egymással szorosan összefonódó munka- és természeti folyamatok komplex használati értékeket hoznak létre. Ebből vetődik fel a kérdés: melyiket milyen társadalmi ráfordítás terhel? — Amint az iparban ki kell mutatni, hogy a termelést milyen mértékben terheli a környezetkárosítás leküzdése, nekünk is ki kellene mutatnunk, hogy mit kell a környezetjavításáért a fatermesztés javára írni. Csak a jóléti hatások elkülönített értékelésével adhatunk számot a fatermesztés tényleges népgazdasági hatékonyságáról. A környezetkárosításra befolyással csak az azt okozó üzem lehet és így természetes, hogy ennek költségeit viselnie kell, fordított esetben, a más ágazat számára végzett környezetjavítást pedig a fogadónak illik viselni. A ráfordítások elkülönítésével okozati összefüggést teremthetünk a társadalmilag szükséges ráfordítások és az ezzel kielégített szükségletek között és így megalapozhatjuk az erre fordított munka hatékonyságát, ugyanakkor lehetővé tesszük a fatermesztés és a jóléti hatásokra való törekvés optimalizálását.

Megkívánja a jóléti hatásokkal kapcsolatos ráfordítások elkülönítését az erdőnek a természetes erőforrásokkal együttes értékelése. Mert az erdőt részben természetes erőforrásnak kell tekinteni. Ha nem lenne, mással kellene helyettesíteni. Ez költséget okozna, s ennek a költségnek alapján lehetne értékelni magát a természetes erőforrást. A megfelelő értékelési módszer kialakításával hozzájárulhatnánk, hogy az erdő a jövő kommunista nemzedékének javát is szolgálja.

(DIE SOZIALISTISCHE FORSTWIRTSCHAFT 1976. 10. 312—314. Ref.: Jérôme R.)